

PALEBNÉ NIČENÍ NEPŘÍTELE V OBRANĚ

Palebné ničení nepřítele v obraně má vzhledem k útoku některé zvláštnosti, které jsou dány odlišnými podmínkami vedení bojové činnosti vlastních vojsk i nepřítele. K základním patří bezesporu převaha nepřítele v silách a prostředcích, které mu umožňují volit nejvýhodnější dobu, prostor i způsob útoku. Vlastní vojska naopak jsou nucena přizpůsobovat se této pro ně nepříznivé situaci, mají omezenou volnost rozhodování, plánují a organizují svou činnost na základě předpokladů a vstupují do boje (operace) s relativně nižší možností využít veškerého svého bojového potenciálu. Ne vždy se totiž podaří zjistit zámysl nepřítele a předem se připravit do všech důsledků k jeho ničení. Proto charakteristickým rysem organizace palebného ničení v obraně bude upřesňování předem připravených plánů v průběhu boje podle výsledků průzkumu, široký manévry k přenosu palby, úderů i jednotek, útvarů a svazků na směry hlavního úsilí nepřítele, přeskupování sil a prostředků, popř. i reorganizace velení prostředků ničení.

Vzhledem k nedostatku hodnověrných zpráv budeme komplexní palebné ničení nepřítele plánovat v několika variantách na nejpravděpodobnějších směrech a prostorech. Obsahem plánování bude také příprava manévru palbou i útvarů (svazky), přehodnocování důležitosti jednotlivých objektů a z toho vyplývající nepřetržitá optimalizace při určování vykonavatelů palby a úderů, organizace úzké a trvalé součinnosti všech účastníků palebného ničení nepřítele.

K palebnému ničení se přibírají jednotky, útvarů a svazky dělostřelectva i raketového vojska (úderů tříštivotrhavými raketami). Jejich palba a úderů tvoří součást celkového systému palebného ničení nepřítele, do něhož zahrnujeme dále úderů letectva, palbu ostatních prostředků, ale i výbušné a zápalné zátarasů a manévry palbou. Jaderného ničení se zúčastňují všechny jednotky, útvarů a svazky raketového vojska a letectvo.

S ohledem na skutečnost, že rozhodujícím činitelem pro volbu způsobů a doby použití prostředků ničení je nejen hodnota vlastních palebných možností, ale zejména dosud neupřesněná činnost a hodnota nepřítele, bude základem plánování a organizace palebného ničení plánování možných úkolů, které můžeme uspořádat do větších celků podle období. Tato období odpovídají předpokládanému vývoji obranného boje (operace). Půjde o tyto hlavní úkoly:

- zabránit vyvedení a rozvinutí vojsk nepřítele,
- zmařit nebo oslabit útok nepřítele palebnou protipřípravou,

- odrazit zteč předního okraje a prolomení prvního postavení,
- podporovat boj vlastních jednotek v hloubce obrany,
- ničit nepřítele při vlastních protiztečích a protiúderu.

Cílem článku je ujasnit cíle, obsah a způsoby plnění uvedených úkolů prostředky RVD, charakterizovat součinnost s ostatními prostředky ničení a ukázat na některé zvláštnosti v plánování a organizaci palebného ničení v obraně.

Palebné ničení nepřítele při jeho vyvádění z výchozího prostoru a při rozvinování k útoku

Cílem palebného ničení je způsobit nepříteli takové ztráty, abychom vyvádění a rozvinování jeho vojsk zdrželi, dezorganizovali, popř. znemožnili. Toho můžeme dosáhnout zejména ničením vojsk prvního sledu, umlčením prvků systému velení a řízení vojsk současně s podstatným snížením účinnosti palebné (jaderné) přípravy nepřítele. Proto objektem úderů RV a palby dělostřelectva budou prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, místa velení a jednotky (útvary) prvosledových útvarů (svazků).

Palebné ničení se zahajuje při počátku vyvádění a pokračuje po celou dobu přesunu k přednímu okraji až k přechodu na zteč. Počet použitých prostředků postupně narůstá tak, jak se vojska nepřítele dostávají na jejich dostřel a nejvyšší intenzity dosahuje ničení nepřítele před předním okrajem.

Úderů tříštivotrhavých raket armádní raketové brigády můžeme použít v této době opět jen na nejdůležitější cíle, zpravidla větších rozměrů, s charakterem nekryté živé síly nebo se snadno zranitelnými prvky (letouny na letištích a zařízení těchto letišť, řízené střely, uskupení radiotechnických a spojovacích prostředků, nekrytá místa velení a pod.). K umlčení 1—2 takových cílů je nutné 1—2 odpálení.

Úderů tříštivotrhavých raket oddílů vojskových raket můžeme použít na obrněné dělostřelecké a raketometné baterie, baterie PLRS i PLD, na bojové vrtulníky v prostorech rozmístění nebo ve vyčkávacích prostorech, nekrytá místa velení apod. Jedním odpálením 2—3 oddílů můžeme vyřadit 1—2 cíle tohoto typu.

Dělostřelectvo s velkým dostřelem umlčuje palebnými přepady proudy nepřítele na komunikacích a na jejich vhodných úsecích (mosty, úzká údolí, průchody lesními masívy apod.). Pokud to situace dovolí, využíváme ke zvětšení hloubky ničení dočasných (předsunutých) palebných postavení.

Hlavní část dělostřelectva se zapojuje postupně do palebného ničení v době, kdy proudy nepřítele jsou ve vzdálenosti 10—15 km od předního okraje a kdy se připravují nebo zahajují rozvinování do předbojových sestav. Do předpokládaných prostorů rozvinování plánujeme hromadné palby divizí prvního sledu, popř. i armády. Současně vedeme boj s dělostřelectvem nepřítele, dezorganizujeme jeho velení palebnými přepady velitelských stanovišť, spojovacích uzlů, pozorovatelů a umlčujeme systém PVO a REB. Na tankových směrech připravíme pohyblivé přehradné palby a před předním okrajem vytváříme clonu přehradných paleb.

Jakmile se čelní sledy nepřátelských tanků, obrněných transportérů a BVP přiblíží na vzdálenost 2,5—3 km od předního okraje, zapojuje se do palebného ničení přímá střelba protitankových zbraní. Její intenzita postupně narůstá a vrcholí před předním okrajem obrany, kdy zasahují i ruční protitankové zbraně.

Ničení tanků v tomto období má pro splnění cílů obranného boje rozhodující význam. Podle počtu vyřazených tanků můžeme stanovit pravděpodobnost zastavení útoku nepřítele. Proto je nutné na směru hlavního úderu nepřítele soustředit dostatečné množství protitankových prostředků. V kalkulacích při zjišťování potřebné hustoty vycházíme z předpokladu, že jedna protitanková zbraň (PTK, PTRS, tank, BzK) je schopna vyřadit až dva tanky a že současná organizace nepřátelských svazků dovoluje vytvořit hustotu 15–20 tanků na 1 km, v rámci armádního sboru 20–30 tanků. Do hloubky svazků prvního sledu by proto hustota vlastních protitankových zbraní měla dosáhnout hodnoty nejméně 10 a pro odražení celého sboru nepřítele nejméně 15. Významnou úlohu při vytváření těchto hustot sehrávají protitankové zálohy, připravené na jednotlivých stupních velení, počínaje vševojskovým útvarem.

Zkušenosti ze cvičení a teoretické propočty ukazují, že při vedení obranné operace bez použití jaderných zbraní připadá největší část zničených tanků nepřítele protitankovým zbraním (do 50 %), dále dělostřelectvu v zakrytých palebných postaveních (27–30 %), letectvu včetně bojových vrtulníků (17 až 20 %) a minovým zátarasům (5–7 %).

Posílení dělostřelectvem pro střelbu ze zakrytých palebných postavení ovlivní situace, za které přešla vlastní vojska do obrany. Půjde-li o dočasné vedení obranného boje (operace), nemusí dojít v rámci armády ke změně v rozdělení posilových prostředků. Svazky prvního sledu pak povedou obranný boj s dřívějším posílením, tzn. až do hodnoty dělostřelecké brigády, s podporou ADS o 4–8 oddílech a ARMS o 4–7 oddílech. Za obvyklý případ však je nutné považovat vedení obrany s minimálním posílením nebo pouze s organickými prostředky.

Při vedení operace s použitím jaderných zbraní plánujeme a organizujeme skupinové jaderné údery RV na rozvíjející se vojska nepřítele a jednotlivé údery na důležité cíle a proudy vojsk. Údery sladíme nejen s činností letectva, ale i s palbami dělostřelectva.

Efektivnost našeho palebného plánování a palebného ničení plně závisí na výsledcích průzkumu. Ten kromě přímých podkladů pro údery a palbu může poskytnout další informace o možné činnosti nepřítele, např. o přípravách určitých prostorů, úpravách komunikací, o rozmísťování spojovacích prostředků a provozu na rádiových sítích apod. Na základě těchto zpráv a po studiu leteckých snímků, map, terénu, operačních a taktických zásad můžeme včas připravit palebnou činnost na nejpravděpodobnější prostory a objekty a tak podstatně zvýšit efektivnost palebného plánování a zkvalitnit řízení palby a úderů.

Palebná protipříprava

Protipřípravu, má-li splnit očekávaný cíl, kterým je zmaření útoku nebo podstatné oslabení úderní síly vojsk nepřítele, musíme plánovat a organizovat na operačním stupni velení (front, armáda). Zde existuje možnost soustředit dostatek prostředků ničení pro splnění takového cíle. Objektem palebného ničení je hlavní uskupení nepřítele, které se připravuje k útoku ve výchozím prostoru v hloubce nebo v přímém dotyku, a jeho odpovídající součásti (uskupení prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, prostředků PVO, systém velení atd.). Palebné protipřípravy se zúčastňuje RVD a letectvo. Z prostředků RVD přibíráme:

- raketové jednotky, útvary a svazky prvosledových armád pro úderý tříštivotrhavými raketami (TSTR) a frontové raketové svazky,
- dělostřelectvo prvosledových svazků, v jejichž obranném pásmu protipřipravu připravujeme,
- armádní dělostřelectvo v plné hodnotě,
- posilové dělostřelectvo (frontovou dd),
- dělostřelectvo druhosledových svazků (dp, rmo) prvosledových armád.

Celkové množství RVD, přibíraného k protipřipravě, závisí na stanoveném cíli, objemu palebných úkolů (v tom i stupeň vyřazení) a vyčleněném množství munice. Potřeba hlavní na 1 km úseku protipřiprav tak může dosáhnout 30—40 hlavní (1,5—2 oddíly).

Objektem palebného ničení jsou zejména taktické prostředky jaderného ničení, dělostřelectvo, soustředěné k palebné přípravě útoky, místa velení, prostředky REB, PVO, pozemního průzkumu a vojska v dotyku.

Budeme-li uvažovat o protipřipravě v rámci vševojskové armády, pak na styku dvou divizí můžeme počítat se soustředěním těchto prostředků:

- dělostřelectvo dvou divizí: 10 oddílů — 180 hlavní,
- armádní dělostřelectvo (kdb, rmp): 8 oddílů — 144 hlavní,
- posilové dělostřelectvo (thdb, kdb): 8 oddílů — 144 hlavní,
- dělostřelectvo dvou druhosledových divizí armády (dva dp a dva rmo): 8 oddílů — 144 hlavní.

Celkem 34 oddílů a 612 hlavní.

Při požadavku vytvořit hustotu 30 hlavní je reálné plánovat protipřipravu na úseku do 20 km (úsek útoku do 4 brigád), nemůžeme však vyloučit vedení protipřiprav na dvou směrech. Prostředky jaderného napadení a další důležité cíle (dělostřelectvo, místa velení) ničíme bez ohledu na místo rozmístění.

K palebným možnostem, které dává zmíněná hustota hlavní, je nutné připočíst i úderý RV tříštivotrhavými raketami. V našem případě to znamená:

- dva oddíly prvosledových a dva oddíly vojskových raket druhosledových divizí, každý oddíl po jednom odpálení ... 16 úderů,
- jedna armádní raketová brigáda (jedno odpálení) ... 8 úderů,
- jedna frontová brigáda (jedno odpálení) ... 12 úderů.

36 úderů tříštivotrhavými raketami dává možnost umlčet 2—3 cíle odpovídajícího významu (raketové prostředky jaderného napadení, baterie PLŘS, VS divize, PVS sboru, uskupení prostředků REB nebo nekrytá živá síla v prostoru soustředění, popř. polní letiště).

Trvání a strukturu protipřipravu podmiňuje množství a druh cílů, požadovaný stupeň jejich vyřazení, celkové množství přibraného RVD, povolená spotřeba munice, ale také způsob plnění a objem úkolů letectva.

V současné době, kdy většina cílů má charakter kryté živé síly, se spotřeba střeliva pohybuje od 0,8 do 1,0 pp. Délka protipřiprav bude tedy závislá zejména na době, potřebné k vystřelení takového množství munice při zachování povoleného režimu palby. Tato spotřeba odpovídá zhruba době 25—30 minut. Vyčleníme-li pro letectvo asi 10 minut, prodlouží se protipřiprava na 35—40 minut.

V podmínkách vedení bojové činnosti s použitím jaderných zbraní můžeme plánovat pro protipřipravu podstatně rozhodnější cíle, např. zmařit útok nepřítele ještě před jeho zahájením. Hlavní úlohu přitom sehrává RV a letectvo

svými jadernými údery na nejdůležitější objekty hlavního nepřátelského uskupení, zejména na uskupení prostředků jaderného napadení, místa velení a na obrněné útvary a svazky vojsk prvního sledu.

Nepřítele pak ničíme ve dvou prostorech. Jednak v hloubce, kde vykonavatelé budou prostředky RV a letectva, jednak na předním okraji do hloubky 10 až 15 km, kde hlavní úlohu sehraje dělostřelectvo.

Možná struktura a trvání je dána dobou na hromadný jaderný úder (10—15 minut), na následující palebný přepad dělostřelectva (15—20 minut) a na úder letectva (10—15 minut). Celkem tedy 35—50 minut.

Palebné ničení nepřítele při odražení zteče a v boji o první postavení

Za cíl palebného ničení v tomto období můžeme považovat způsobení takových ztrát prvosledovým útvarům a svazkům nepřítele, zejména v tancích, že nedojde ke zteči předního okraje a prolomení prvního postavení. Toho můžeme dosáhnout při maximální intenzitě dovedně sladěnou palebnou činností všech prostředků ničení, z nichž významnou roli sehraje protitankové prostředky.

Objektem úderů RV a palby dělostřelectva jsou jak vojska v přímém dotyku, tak i v hloubce. Rozhodující vliv na výsledek boje má přímá střelba protitankových zbraní na předním okraji a prvním postavení. Tato ničí tanky, obrněné transportéry a BVP, které podporují a doprovázejí zteč nepřítele.

Kromě přímé střelby bude o výsledku boje na předním okraji rozhodovat i boj o palebnou převahu, který zahrnuje zejména ničení taktických prostředků jaderného napadení a dělostřelectvo nepřítele, boj se zálohami a druhými sledy a konečně i umlčování a ničení míst velení, spojovacích uzlů a prostředků REB nepřítele.

Ničení prostředků jaderného napadení a boj s dělostřelectvem nepřítele, které podporují zteč, patří k hlavním úkolům armádních dělostřeleckých skupin. Dílčí úkoly přitom plní i RV svými tříštivotrhavými raketami. Úspěšné ničení dělostřeleckých baterií nepřítele podstatně oslabuje jeho údernou sílu, nutí zpomalit jeho postup a získává čas pro manévry vlastními zálohami a pro přípravu protiztečí a protiúderu. Objem úkolů a efektivnost jejich plnění podmiňují výsledky našeho průzkumu.

Boj se zálohami vede divizní a armádní dělostřelectvo, a to hromadnými palbami i jednotlivými soustředěnými palbami oddílů s cílem zabránit jejich zasažení nebo snížit jejich bojeschopnost. Úderů tříštivotrhavými raketami používáme jen na zálohy s charakterem nekryté živé síly.

Významným úkolem je palebné ničení míst velení, průzkumných prostředků a prostředků REB, uskutečňované s cílem dezorganizovat velení vojskům, zabránit získávání podkladů pro palbu a pro vedení REB. Ničení se zúčastní většina dělostřelectva, na důležité cíle v hloubce i RV tříštivotrhavými raketami.

V podmínkách vedení bojové činnosti s použitím jaderných zbraní ničí RV a letectvo jadernými údery prostředky jaderného napadení, místa velení a zálohy nepřítele.

Také zde můžeme většinu úderů a paleb předem plánovat po pečlivém vyhodnocení zpráv o nepříteli, při znalosti jeho způsobů vedení boje a tvorby zámyslu útočného boje. Navíc je třeba vzít v úvahu i pravděpodobné výsledky vlastní bojové činnosti a její vliv na činnost nepřítele, dokonalou znalost terénu a jeho přízvisobení pro obranu. Sladěnost paleb se zátarasy je bezpodmínečnou nutností.

V tomto období sehraje významnou úlohu manévr palbou. Manévr jednotkami a útvary RVD bude ztížen palebnou činností nepřítele, palbami dělostřelectva a údery letectva včetně využití minování na dálku do prostorů bojového rozmístění a na osy přesunu. Kromě toho můžeme předpokládat, že nebude ještě dostatek podkladů pro rozhodnutí o manévru.

Manévr palbou a úderu umožní rychle hromadit palebnou sílu do ohrožených prostorů a na hlavní uskupení vojsk nepřítele. Při přemísťování bude časté zaujímání nepřipravených prostorů rozmístění a vedení úderů a paleb z chodu.

Podpora boje vlastních jednotek v hloubce obrany

Po získání hodnověrných podkladů o směru hlavního úderu nepřítele úsilí vlastních palebných prostředků soustředíme na podporu boje jednotek a útvarů v hlavním pásmu obrany a na dalších obranných postaveních. Cílem této podpory je způsobit nepříteli co největší ztráty, otupit jeho údernou sílu, přinutit ho zasazovat své druhé sledy předčasně a zastavit jeho další pronikání do hloubky obrany. Největší důraz je třeba klást na ničení tanků a BVP nepřítele. To je hlavní úkol prostředků přímé střelby, ale i dělostřelectva v zakrytých palebných postaveních a letectva (bojových vrtulníků).

Dělostřelectvo ničí nepřítele soustředěnými palbami, ale i hromadnými palbami, pohyblivými i nepohyblivými přehradnými palbami s důrazem na směry útoku tanků. I když účinnost přehradných paleb není u obrněných cílů vysoká, nemůžeme přehlédnout jejich dezorganizující vliv na vojska nepřítele.

V tomto období, kdy dochází k vyčerpávání bojeschopnosti prvosledových jednotek a útvarů nepřítele a kdy další rozvíjení jeho útoku bude závislé na včasné a plánovitě zasazování jeho druhých sledů a záloh, vzrůstá význam boje se zálohami. Zúčastňuje se jej zejména divizní dělostřelectvo, které napadá zálohy v prostorech soustředění a ve výchozích prostorech, při jejich příchodu k přednímu okraji a při rozvinování. V hloubce leží hlavní tíha tohoto boje na letectvu.

Armádní skupiny se částí sil mohou zúčastnit umlčování druhých sledů a záloh, aktuální přítom bude účast ARMS, avšak jejich hlavním úkolem musí být i nadále boj s nepřátelským dělostřelectvem, které podporuje boj prvosledových jednotek a uskutečňuje jejich palebnou podporu, popř. je připravené k palebné přípravě zasazovaných druhých sledů. Současně trvá pohotovost armádního dělostřelectva k ničení taktických prostředků jaderného napadení.

Pokračuje úsilí o narušení systému velení vojskům nepřítele. Prostředky ničení v souladu s plánem REB ničí a umlčují místa velení a prostředky REB při současné realizaci opatření pro radioelektronickou ochranu vlastních sestav.

Ve prospěch vlastního letectva ničí prostředky RVD baterie PLRS a PLD na rozhodujících směrech jeho působení. Baterie PLRS můžeme úspěšně vyřazovat údery tříštivotrhavých raket.

Novým úkolem v palebném ničení nepřítele budou palby na styk mezi útvary a svazky. K tomu určíme 1—2 oddíly s dostřelem za hranice pásma a stanovíme doplňková palebná pásma.

K rychlé a pružné reakci na vývoj situace a na požadavky vševojskových velitelů slouží promyšlený a organizačně zabezpečený manévr RVD palbou i pohybem. Také zde přináší nejvyšší efekt při ničení pronikajícího nepřítele manévr palbou a údery, který umožňuje včasné soustřeďování palebné síly na nejdůležitější směry. Manévr pohybem vytváří jednak lepší podmínky pro plnění úkolů,

jednak zvyšuje odolnost a životaschopnost bojových sestav dělostřeleckých i raketových jednotek a útvarů a umožňuje dosahovat potřebných hustot palebných prostředků.

Při palebném plánování, které je výsledkem hlubokého rozboru pravděpodobného zámyslu a možností nepřítele, studia terénu a zámyslu vedení obranného boje (operace) vlastními vojsky, hraje i v tomto období velkou úlohu součinnost se ženijním vojskem, které organizuje systém zátarasů. Vzájemná spolupráce příznivě ovlivňuje účinnost obou prostředků ničení a vede ke zpevnění celé obrany.

RV se účastní palebného ničení tříštivotirhavými raketami na cíle v hloubce. Jadernými údery, pokud se vede bojová činnost s použitím jaderných zbraní, ničí prostředky jaderného napadení, důležitá místa velení, prostředky PVO a vojska druhých sledů a záloh, zejména obrněné a tankové útvary, přisunované k rozvíjení útoku. Údery na proudy těchto vojsk vyžadují úzkou součinnost se vzdušným průzkumem, dokonalou organizací řízení raketových úderů a výkonný spojovací systém.

Ničení nepřítele při protiztečích a protiúderech

Při vlastních protiztečích a protiúderech ničíme nepřítele podle zásad palebného ničení nepřítele v útočné činnosti. Proto i období ničení odpovídají jednotlivým obdobím palebné činnosti za útoku:

- období palebného přikrytí vyvedení a rozvinutí vojsk určených k protizteči nebo protiúderu při jejich zasazení z chodu,
- období palebné přípravy protizteče (protiúderu),
- období palebné podpory protizteče (protiúderu),
- období palebného doprovodu vojsk v hloubce při plnění úkolu protizteče (protiúderu).

V prvním i druhém období počítáme s tím, že prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, raketomety a minomety nepřítele ničíme ihned při zjištění. Proto první období nemusíme realizovat a řešíme je pohotovostí k ničení nově zjištěných cílů. Obdobně ve druhém období ADS (popř. SDS) ničí nově zjištěné a obživlé prostředky jaderného napadení, dělostřelecké, raketometné a minometné baterie. Dělostřeleckou přípravu pak můžeme zkrátit na dobu nutnou pro vystřelení odpovídajícího množství munice, nebo zahájit až v době, kdy vlastní útvary dosahují čáru rozvinování do rotních proudů (4–6 km) nebo pásmo účinné palby protitankových zbraní nepřítele (2,5–3 km). Namísto 35–40 minut může tedy příprava trvat 15–20 minut a mít formu palebného přepadu živé síly a palebných prostředků, zejména protitankových, prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, raketometů, minometů, zjištěných do zahájení.

Dělostřeleckou podporu protizteče (protiúderu) plánujeme zpravidla postupným soustředováním palby, pohyblivým palebným pásmem, popř. i jednotlivými soustředěnými palbami (nebo kombinací těchto forem). Cílem je postupně umlčovat uskupení nepřítele a jeho palebných prostředků před vlastními postupujícími jednotkami.

Vzhledem k tomu, že protizteče i protiúder plánujeme vždy v několika variantách, plánujeme a připravujeme ničení nepřítele na několika směrech. Plánování má orientační charakter a teprve bezprostředně před zahájením protizteče (protiúderu) upřesníme a konkretizujeme objekty, trvání a strukturu přípravy, metodu i hloubku podpory, stejně jako úkoly RVD.

V podmínkách vedení bojové činnosti s použitím jaderných zbraní ničí RV jadernými údery prostředky jaderného napadení, důležitá místa velení, prostředky PVO a druhé sledy nepřítele na směru protizteče (protiúderu). Půjde zpravidla o skupinový jaderný úder, který sladíme s činností letectva. Při ničení prvosledových jednotek a útvarů nepřítele musíme velkou pozornost věnovat bezpečnosti vlastních vojsk. Jejich stupeň ukrytí je nižší než v obraně, popř. půjde o živou sílu nekrytou, kde bezpečnostní vzdálenost s ohledem na mohutnost výbuchu a druh rakety může dosáhnout 5—7 i více km.

Systém komplexního palebného ničení nepřítele

Splnit úkol obranného obje (operace) můžeme jen za předpokladu včasné organizace celkového systému palebného ničení, který vytváří podmínky pro efektivní ničení nepřítele všemi vhodnými prostředky. Palebný systém zahrnuje všechny druhy paleb dělostřelectva a paleb (úderů) dalších prostředků ničení, včetně úderů tříštivotrhavých raket raketového vojska. Vytváříme jej na základě zámyslu vedení obranného boje (operace). Začíná na dalekých přístupech k přednímu okraji a pokračuje do celé hloubky obrany včetně protiztečí (protiúderů). Sladíme jej s jadernými údery, se systémem zátarasů a plně využíváme vlastností terénu.

Zvláštní pozornost v organizaci palebného systému věnujeme boji s tanky nepřítele, který trvá od dosahu dělostřelectva v zakrytých palebných postavech do celé hloubky obrany a ke kterému využijeme všech vhodných palebných prostředků.

Plánování palebného systému RVD na armádním stupni má za cíl sladit palbu dělostřelectva divizí a armádních skupin, a to zejména na hlavním směru, v prostorech hromadných paleb, na stycích a v mezerách mezi svazky prvního sledu, při protipřípravě a armádním protiúderu. Podobně plánujeme i organizujeme palebný systém v divizích.

Počet raket a množství dělostřelecké munice, vydělené pro obranný boj (operaci), její rozdělení po úkolech a mezi útvary (svazky), stanovíme s ohledem na objem a důležitost úkolů. Např. na armádní operaci přidělujeme 40—50 jaderných raket, z nichž asi $\frac{1}{3}$ plánujeme pro armádní protiúder. V operaci bez použití jaderných zbraní může armáda dostat 4—5 palebných průměrů dělostřelecké munice, z toho plánuje do 0,5 pp na přisunujícího se nepřítele, 1,5—2,5 pp na vedení obranného boje a asi do 2 pp na protiúder.

Plánování a organizace komplexního palebného ničení nepřítele probíhá za obdobné metodiky práce vševojskových velitelů a štábů, skupiny jaderného a palebného plánování, náčelníků druhů vojsk a jejich štábů jako za přípravy útočného boje. Velkou pozornost věnujeme součinnosti, hlavně RVD s letectvem, vojsky v obraně a ženijními jednotkami a útvary, a to při plnění hlavních úkolů obrany. Zvláštností je plánování v několika variantách, postupné upřesňování objektů palby a úderů, zpravidla bezprostředně před vedením, široké využívání manévru palbou i jednotkami a útvary.

V operačních propočtech ve štábu RVD se setkáváme s obdobnými metodikami, normami a rozpočtovými jednotkami. Stupeň ničení nepřítele je závislý na množství sil a prostředků, na jejich možnostech, dále na hodnotě uskupení a charakteru bojové činnosti nepřítele a může být různý pro každý z uvažovaných směrů útoku nepřítele.